

Der foreslås indsat en bestemmelse herom, jf. lovforslagets § 1, nr. 1 (§ 40, stk. 1).

3.10. Kompetencen til at træffe afgørelse om tidlig prøveløsladelse bør ligesom med hensyn til anden prøveløsladelse tilkomme justitsministeren (Direktoratet for Kriminalforsorgen), eller den, som ministeren bemyndiger dertil (institutionslederne). For at sikre en ensartet praksis, vil afgørelseskompetencen i hvert fald i en opstartsperiode ligge hos Direktoratet for Kriminalforsorgen.

Det tilkommer domstolene at afgøre, om der i tilknytning til en betinget dom i en straffesag skal fastsættes vilkår om samfundstjeneste, jf. straffelovens § 62 (som ikke ændres). En afgørelse om prøveløsladelse i henhold til de foreslåede regler bør som nævnt efter Justitsministeriets opfattelse træffes administrativt, og det gælder også selv om prøveløsladelsen sker med vilkår om samfundstjeneste. En beslutning om at løslade den indsatte på visse vilkår, som den pågældende skal samtykke i, må anses for væsentligt forskellig fra den situation, hvor samfundstjeneste vælges som sanktion i stedet for (eller eventuelt i tilknytning til) en ubetinget fængselsstraf.

Endvidere vil afgørelsen om tidlig prøveløsladelse i henhold til den foreslåede § 40 a bero på en skønmæssig vurdering af bl.a. den indsattes adfærd og personlige udvikling under fængselsopholdet, som kriminalforsorgen vil være nærmest til at foretage.

En beslutning om prøveløsladelse med vilkår om samfundstjeneste mv. (herunder spørgsmålet om samfundstjenestens varighed) vil kunne indbringes for domstolene, jf. grundlovens § 63. Hvis der senere gives bemyndigelse til anstaltslederne til at træffe afgørelse i sager om prøveløsladelse efter de foreslåede regler, vil den dømte kunne indbringe anstaltsledernes afgørelse for Direktoratet for Kriminalforsorgen.

Direktoratet for Kriminalforsorgen vil udstede nærmere administrative retningslinjer for behandlingen af sager om prøveløsladelse med vilkår om samfundstjeneste.

Der gælder en særlig adgang til at få administrative afgørelser indbragt for domstolene, jf. straffuldbyrdslovens § 112. Denne udvidede adgang til domstolsprøvelse omfatter bl.a. afgørelser om nægtelse af prøveløsladelse i henhold til straffelovens § 38, stk. 1 og § 41. Derimod er afgørelser om afslag på prøveløsladelse efter straffelovens § 38, stk. 2, ikke omfattet af

den særlige adgang til domstolsprøvelse. Det fremgår af Straffelovrådets betænkning nr. 1355/1998 om en lov om fuldbyrdelse af straf mv. (side 78), som ligger til grund for de gældende regler, at rådet lagde vægt på, at afgørelser som er omfattet af den udvidede adgang til domstolsprøvelse, retter sig mod det tidspunkt, hvor en indsat normalt kan forventes at blive løsladt, og derfor er af meget væsentlig betydning for den pågældende.

Afslag på tidlig prøveløsladelse i medfør af den foreslåede § 40 a bør efter Justitsministeriets opfattelse ikke være omfattet af den udvidede domstolsadgang i straffuldbyrdslovens § 112. Adgangen til prøveløsladelse efter den foreslåede § 40 a, har ikke ligesom prøveløsladelse efter straffelovens § 38, stk. 1, karakter af en egentlig hovedregel, hvorefter en indsat som almindeligt udgangspunkt kan forvente at blive prøveløsladt efter halvdelen af straffetiden. Den indsatte skal derimod gøre noget særligt, eller der skal foreligge særlige personlige forhold mv., for at det kan komme på tale at prøveløslade den pågældende efter den foreslåede § 40 a. En indsat vil således ikke i almindelighed kunne have samme berettigede forventning om prøveløsladelse efter § 40 a, som efter hovedreglen i § 38, stk. 1. Det kan også anføres, at afgørelser om prøveløsladelse i henhold til den foreslåede § 40 a som ovenfor nævnt vil bero på en skønmæssig vurdering af bl.a. den indsattes adfærd mv. under fængselsopholdet, som kriminalforsorgen vil være nærmest til at foretage.

4. Lovforslagets økonomiske og administrative konsekvenser mv.

De fængselspladser, som vil blive frigjort som følge af den fremskyndede prøveløsladelse, vil blive anvendt til nedbringelse af ventetiden på at komme til afsoning og til at håndtere tilgangen af straf, der skal afsones i de kommende år. Ordningen vil medføre et vist merarbejde i Kriminalforsorgen i Frihed i forbindelse med afgørelserne om samfundstjeneste. Kriminalforsorgen kompenseres herfor på finanslovens for 2004.

Lovforslaget har ikke økonomiske eller administrative konsekvenser for kommunerne eller for erhvervslivet.

Lovforslaget har ingen miljømæssige konsekvenser og indeholder ikke EU-retlige aspekter.